

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 523

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 270 din 12 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	1-4	549. — Hotărâre privind acordarea, de către România, a unui ajutor umanitar, cu titlu gratuit, pentru Republica Indonezia.....	6
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
51. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România.....	4-5	551. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții cuprins în Programul ISPA „Reabilitarea și extinderea sistemului de alimentare cu apă și canalizare în zona orașului Bistrița”, județul Bistrița-Năsăud	7
538. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 693/1991 privind înființarea Institutului Bancar Român.....	5-6	554. — Hotărâre pentru modificarea anexelor privind subvențiile unitare pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 144/2005.....	7
		555. — Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 12 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Valeria Sahleanu în Dosarul nr. 235/2005 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, personal, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea excepției, deoarece textul de lege criticat creează discriminări între persoanele pensionate după data

de 1 aprilie și cele pensionate anterior acestei date, deși acestea se află în situații identice.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, situația celor pensionați înainte de intrarea în vigoare a legii fiind diferită de cea a celor pensionați după intrarea în vigoare a dispozițiilor criticate, iar la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 235/2005, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Valeria Sahleanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 180 din Legea nr. 19/2000 a instituit o discriminare nejustificată între persoanele înscrise la pensie anterior datei de intrare în vigoare a acestei legi și cele pensionate după această dată, fiind grav prejudiciate persoanele pensionate în temeiul legislației anterioare. Hotărârile Guvernului emise în temeiul acestor dispoziții legale au determinat scăderea punctajului de pensie inițial stabilit pentru cei pensionați anterior, cu consecința diminuării relative a cuantumului pensiei. Această discriminare lezează demnitatea umană, dreptul la pensie, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, precum și dreptul la ocrotirea sănătății.

Tribunalul Buzău — Secția civilă apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât art. 180 din Legea nr. 19/2000 nu instituie nici privilegii și nici discriminări, acesta fiind deopotrivă aplicabil pentru toți pensionarii care se află în situații identice. Persoanele care s-au pensionat pe baza reglementărilor din legislația în vigoare anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 și cele pensionate conform acestei legi se află în situații diferite, fapt ce justifică și tratamentul juridic diferențiat, fără a putea considera că acesta are caracter discriminator.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul arată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 47 din Constituție, întrucât criteriile și condițiile pentru stabilirea dreptului la pensie, elementele și modul de calcul al cuantumului pensiei, cum ar fi determinarea valorii punctului de pensie și a punctajului mediu, anual și estimat, operațiunile de recorelare și celelalte aspecte privind sistemul public de pensii sunt reglementate prin lege, respectiv prin Legea nr. 19/2000, astfel cum dispune alin. (2) al art. 47 din Legea fundamentală. De asemenea, nu sunt încălcate nici prevederile constituționale ale art. 16 ce instituie principiul egalității, deoarece persoanele pensionate în baza legislației anterioare sunt în situații diferite față de persoanele pensionate potrivit Legii nr. 19/2000, ceea ce justifică un tratament diferit, care nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a

elimina discrepanțele inerente, în raport cu posibilitățile financiare existente.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispoziția de lege criticată vine în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 20, art. 22 și art. 34 alin. (1) din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece aceste dispoziții din Constituție conțin prevederi principale, care nu au incidență în cauza dedusă controlului.

Avocatul Poporului arată că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece modul de calcul al punctajului mediu anual se face în aceleași condiții pentru toate categoriile de pensionari aflate în aceeași situație, fără a determina privilegii sau discriminări. Dispozițiile criticate reglementează o procedură tehnică prin a cărei aplicare se urmărește înlăturarea discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări, fără ca aceste discrepanțe să îndreptățească calificarea reglementării ca fiind discriminatorie. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 față de cele ale art. 47 din Constituție, se arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece conținutul și condițiile acordării dreptului la pensie se stabilesc prin lege, și numai în raport de resursele financiare existente, care pot fi alocate în acest sens potrivit art. 138 alin. (5) din Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 față de prevederile art. 1 alin. (3), art. 20, art. 22 și art. 34 alin. (1) din Constituție, arată că aceste prevederi constituționale nu au incidență în cauza dedusă controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002. Ulterior modificării aduse prin Legea nr. 338/2002, art. 180 din Legea nr. 19/2000 a fost modificat și completat prin Legea nr. 577/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2004.

Acest text de lege are următorul conținut:

— Art. 180: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.*

(2) CNPAS va lua măsurile necesare astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi să determine punctajul mediu anual al fiecărui pensionar, prin raportarea cuantumului pensiilor convenite conform legislației anterioare, pe categoriile de pensii prevăzute la art. 40, din care s-a dedus contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, datorată conform legii, la valoarea unui punct de pensie, stabilită în condițiile art. 80.

(3) Pensionarilor de asigurări sociale de stat ale căror drepturi stabilite în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 martie 2001 sunt mai mari decât un punctaj mediu estimat pentru persoanele ce se vor pensiona în condițiile prezentei legi, pe lângă punctajul mediu anual determinat conform prevederilor alin. (2), li se atribuie și acest punctaj mediu estimat, care se are în vedere la operațiunile de indexare și recorelare.

(3¹) Se exceptează de la prevederile alin. (3) pensionarii de asigurări sociale de stat ale căror drepturi de pensie s-au stabilit în baza salariilor din ultimii 5 ani de activitate sau pe baza salariilor de până la data de 1 aprilie 1992. Acestor categorii de persoane li se aplică prevederile alin. (2).

(4) Punctajul mediu estimat, prevăzut la alin. (3), se calculează de CNPAS.

(5) Punctajul mediu anual și punctajul mediu estimat se pot corecta corespunzător recorelării prevăzute la art. 168 alin. (3)–(5).

(5¹) După definitivarea procesului de recorelare, punctajul mediu anual al pensiilor convenite persoanelor prevăzute la alin. (3¹) nu poate fi mai mic decât cel calculat la data de 1 aprilie 2001.

(6) Cuantumul pensiilor se stabilește pe baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, ce va fi stabilit conform alin. (2), (3), (5) și (5¹).

(7) În situația în care cuantumului pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumului avantajos.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispoziția legală criticată sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 22, art. 34 alin. (1) și art. 47 din Constituția României.

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 22: „(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.”;

— Art. 34 alin. (1): „Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.”;

— Art. 47: „(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale politice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 180 din Legea nr. 19/2000 prevede determinarea punctajului mediu anual al fiecărui pensionar „prin raportarea pensiilor convenite conform legislației anterioare... la valoarea unui punct de pensie stabilită în condițiile art. 80”, fără a institui privilegiu sau discriminări, acest text fiind deopotrivă aplicabil pentru toți pensionarii care se află în situații identice. Determinarea punctajului mediu anual al fiecărei persoane este un procedeu de natură tehnică și se face în aceleași condiții pentru toate persoanele pensionate anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 și urmează a se avea în vedere la recalcularea și recorelarea pensiilor, operațiune ce se efectuează eșalonat în timp, în funcție de posibilitățile financiare existente.

Prin Decizia nr. 70 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2003, Curtea Constituțională a statuat că nu poate fi reținută critica potrivit căreia art. 180 din Legea nr. 19/2000 încalcă art. 16 din Constituție, întrucât această critică este infirmată de chiar conținutul textului, care reglementează o procedură tehnică prin a cărei aplicare, în timp, se urmărește înlăturarea discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări. Existența unor asemenea discrepanțe nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-o dată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

De altfel, alin. (7) al art. 180 elimină posibilitatea diminuării unor drepturi stabilite pe baza legislației anterioare, prevăzând că, „În situația în care cuantumului pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumului avantajos”. De asemenea, ținând seama de existența unor diferențe inechitabile între pensiile stabilite pe baza unor reglementări legale succesive, legiuitorul a prevăzut, chiar în Legea nr. 19/2000, ca măsură de protecție socială pentru cei defavorizați, recalcularea și recorelarea pensiilor stabilite pe baza legislației anterioare.

De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate înfrâng prevederile constituționale ale art. 47.

Astfel, Curtea observă că dispozițiile constituționale ale art. 47 alin. (2) consacră, printre altele, dreptul la pensie, pentru toți cetățenii, în condițiile prevăzute de lege. Astfel, criteriile și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru beneficiul efectiv al dreptului la pensie, criteriile de acordare a pensiei și modul de calcul al cuantumului acesteia, toate celelalte norme de drept substanțial ori de procedură privind funcționarea sistemului public de asigurări sociale, precum și dreptul la celelalte măsuri de asistență socială trebuie reglementate prin lege.

Astfel, prin Decizia nr. 103 din 26 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, și Decizia nr. 476 din 9 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 11 februarie 2004, Curtea a statuat că, în cadrul realizării politicii în domeniul asigurărilor sociale de stat, legiuitorul are deplina autoritate să stabilească periodic noi

modalități și condiții de acordare și de calculare a pensiilor, cum a procedat și prin adoptarea Legii nr. 19/2000. Noile reglementări pot să fie avantajoase sau chiar dezavantajoase beneficiarilor de pensii, după cum permite sau impune, după caz, situația economico-financiară a țării și fondurile de asigurări sociale de stat disponibile, iar în oricare dintre aceste ipoteze, dispozițiile legale noi se aplică numai pentru viitor, pentru persoane care se vor înscrie la pensie după intrarea lor în vigoare, neputând atinge drepturile de pensie anterior stabilite. De vreme ce drepturile de pensii anterior stabilite nu sunt atinse, nu sunt diminuate, iar pensiile stabilite reflectă, în cuantum, posibilitățile limitate în raport cu resursele existente într-o perioadă dată, nu se poate susține că noile reglementări tranzitorii ar leza dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică sau psihică ori că ar institui un tratament inuman sau degradant. Legiuitorul, prin dispozițiile tranzitorii ale Legii nr. 19/2000 și prin modificarea și completarea acestora, a urmărit realizarea, în cadrul limitelor actualmente posibile, a obligațiilor statului în domeniul măsurilor de protecție socială. Pe linia acestor preocupări, dispozițiile legale respective prevăd, pentru o primă etapă,

stabilirea punctajului anual și în privința pensiilor anterior stabilite, precum și recorelarea acestora pentru a ajunge la nivelul punctajului mediu, stabilit pentru persoanele care se pensionează după intrarea în vigoare a legii. Sunt exceptați pensionarii ale căror drepturi anterior stabilite sunt mai mari decât punctajul mediu stabilit conform noilor reglementări. Aceste reglementări se aplică în mod egal pentru toate persoanele care se află în situații identice. Legea reglementează, la modul general, și etapele următoare ale recorelării, abilitând Guvernul ca, în limita posibilităților ulterioare, să elaboreze un program de recorelare etapizat, ca la finalizarea acestora toți pensionarii să beneficieze de drepturi egale pentru aceeași activitate și perioadă de cotizare, indiferent de data înscrierii la pensie.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În ceea ce privește invocarea, de către autorul excepției, a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 20 din Constituție, Curtea reține că aceste dispoziții constituționale nu au relevanță în cauza dedusă controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Valeria Sahleanu în Dosarul nr. 235/2005 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România

Având în vedere că traducerea acquis-ului comunitar reprezintă un angajament asumat în România în vederea aderării la Uniunea Europeană, țara noastră are obligația ca, până la data de 31 decembrie 2006, să traducă acquis-ul aflat în vigoare la acea dată, în caz contrar acesta neproducând efecte juridice.

Ținând cont de datele existente, rezultă că Institutul European din România, cu personalul actual, nu va putea finaliza revizuirea traducerii acquis-ului comunitar până la data de 31 decembrie 2006, astfel încât să fie posibilă publicarea ediției speciale în limba română a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.

Luând în considerare această situație, cu consecințe grave atât în ceea ce privește capacitatea României de a îndeplini criteriile pentru a deveni stat membru al Uniunii Europene, cât și pentru destinatarii direcți ai dreptului comunitar, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 15/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului European din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, aprobată

cu modificări prin Legea nr. 207/1998, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) coordonează proiectele de traducere a acquis-ului comunitar în limba română și a legislației românești în limbile de lucru ale Uniunii Europene;“

2. Alineatul (1) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Institutul European din România are un număr de 61 de posturi, dintre care 59 de specialitate.“

3. La articolul 18 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Personalul Institutului European din România angajat în coordonarea și revizia traducerii acquis-ului comunitar în limba română și a legislației românești în limbile de lucru ale Uniunii Europene beneficiază de un spor pentru desfășurarea unei activități de interes național, în cuantum de 15% din salariul de bază.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul integrării europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

Ministrul de stat pentru coordonarea activităților din domeniile culturii, învățământului și integrării europene,

Markó Béla

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 9 iunie 2005.
Nr. 51.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 693/1991
privind înființarea Institutului Bancar Român**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 693/1991 privind înființarea Institutului Bancar Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 30 martie 1992, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Institutul Bancar Român funcționează în subordinea Băncii Naționale a României cu Centrul de pregătire, perfecționare și specializare profesională a personalului, Centrul de documentare, cercetare și consultanță bancară și cu structurile administrative auxiliare.

Facultatea de Management Financiar și Colegiul Bancar Universitar funcționează în conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Institutul Bancar Român are ca principal obiectiv perfecționarea profesională, pregătirea și specializarea personalului bancar, în conformitate cu strategia stabilită de Banca Națională a României în cooperare cu Asociația Română a Băncilor și cu programele aprobate de consiliul de administrație.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Organele de conducere și administrare ale Institutului Bancar Român sunt consiliul de administrație și președintele acestuia, iar structurile de învățământ superior

sunt conduse de rector, în conformitate cu prevederile legale care se aplică instituțiilor de învățământ.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Consiliul de administrație este format din 11 membri care aleg dintre ei, la prima ședință, președintele consiliului. Durata mandatului membrilor consiliului de administrație este de 3 ani și se poate reînnoi.

Un număr de 6 membri ai consiliului de administrație sunt numiți de Banca Națională a României și 4 de către Asociația Română a Băncilor. Nivelul indemnizației președintelui și membrilor consiliului de administrație se stabilește prin ordin comun al Guvernatorului Băncii Naționale a României și președintelui Asociației Române a Băncilor.

Din consiliul de administrație face parte și rectorul.

Structura funcțională a Institutului Bancar Român, precum și numărul și funcțiile personalului angajat sunt stabilite și aprobate de Consiliul de administrație al Institutului Bancar Român.“

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Baza materială și resursele necesare desfășurării activităților de pregătire, perfecționare și specializare a personalului din Banca Națională a României și din sistemul bancar, precum și costurile administrative se asigură prin contribuția Băncii Naționale a României și a membrilor Asociației Române a Băncilor în proporție de 75% și, respectiv, 25%. Sumele provenind din taxele plătite

de alte persoane juridice pentru pregătirea, perfecționarea și specializarea personalului propriu, precum și sumele provenind din donații și sponsorizări pot fi folosite și la dezvoltarea cooperării internaționale, la documentare, cercetare și consultanță financiar-bancară. Structurile de învățământ superior sunt separate din punct de vedere financiar și se autofinanțează în conformitate cu prevederile Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare.“

Art. II. — Alegerea noului consiliu de administrație, numirea președintelui, separarea Centrului de pregătire, perfecționare și specializare profesională a personalului, a

Centrului de documentare, cercetare și consultanță bancară și a structurilor auxiliare aferente de către structurile de învățământ superior se vor realiza în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 693/1991 privind înființarea Institutului Bancar Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 30 martie 1992, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 9 iunie 2005.
Nr. 538.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind acordarea, de către România, a unui ajutor umanitar, cu titlu gratuit, pentru Republica Indonezia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea, de către România, a unui ajutor umanitar, cu titlu gratuit, pentru Republica Indonezia, constând în 115.000 dolari S.U.A.

(2) Suma menționată a fost obținută prin colectă publică și depozitată în conturi bancare deschise în acest scop la Banca Comercială Română, la dispoziția Guvernului României, prin Secretariatul General al Guvernului.

Art. 2. — Ajutorul umanitar prevăzut la art. 1 va fi folosit pentru reconstrucția unei școli dintr-o localitate afectată de catastrofa naturală, la alegerea Guvernului Indoneziei.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Externe va întreprinde, pe cale diplomatică, demersurile necesare în vederea preluării și utilizării ajutorului umanitar în scopul prevăzut la art. 2.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Mihai Alexandru Voicu
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 549.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții cuprins în Programul ISPA „Reabilitarea și extinderea sistemului de alimentare cu apă și canalizare în zona orașului Bistrița“, județul Bistrița-Năsăud

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții cuprins în Programul ISPA „Reabilitarea și extinderea sistemului de alimentare cu apă și canalizare în zona orașului Bistrița“, județul Bistrița-Năsăud, cuprinși în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile ISPA, dintr-un împrumut de la Banca Europeană de Investiții și, în completare, din surse proprii ale RAJA „AQUABIS“ Bistrița-Năsăud, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 551.

*) Anexa se comunică Ministerului Administrației și Internelor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor privind subvențiile unitare pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 144/2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Anexa nr. II (1—7 și 9—11) la Hotărârea Guvernului nr. 144/2005 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2005 pentru companiile, societățile naționale și societățile comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului, precum și a transferurilor pentru societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 4 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se

înlocuiește cu anexa nr. II (1—7 și 9—11)*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Cu sumele prevăzute în anexa la prezenta hotărâre se suplimentează în mod corespunzător, atât la venituri, cât și la cheltuieli, bugetele de venituri și cheltuieli ale companiilor, societăților naționale și societăților comerciale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 554.

*) Anexa nr. II (1—7 și 9—11) se comunică Ministerului Economiei și Comerțului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor hotărâre, care au avut această cetățenie și au solicitat prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,

Paul Victor Dobre,

secretar de stat

București, 15 iunie 2005.

Nr. 555.

ANEXĂ

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu stabilirea domiciliului în România

1. Cheleşu Mina, fiul lui Cheleşu Tașcu și Ileana, născut la 11 septembrie 1953 în localitatea Nicolae Bălcescu, județul Tulcea, România, apatrid, cu domiciliul actual în București, șos. Mihai Bravu nr. 184, bl. 213, ap. 10, sectorul 2.

2. Laufer Nicu, fiul lui Laufer Solomon și Tauba, născut la 16 iunie 1938 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în București, str. Constantin Brâncuși nr. 9, bl. D15, sc. 2, et. 3, ap. 53, sectorul 3.

3. Lăcătuș Cornel, fiul lui Lăcătuș Rusalim și Iuliana, născut la 5 iulie 1964 în localitatea Arad, județul Arad,

România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Curtici, str. Horia nr. 7, județul Arad.

4. Stan Gina, fiica lui Stan Lucian și Ioana, născută la 22 martie 1961 în localitatea Nicolae Bălcescu, județul Constanța, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Brăila, Bd. Dorobanților nr. 311 bis, bl. P+7, et. 7, ap. 30, județul Brăila.

5. Tănase Deocrețian, fiul lui Tănase Gheorghe și Elena, născut la 5 octombrie 1966 în localitatea Slobozia, județul Ialomița, România, apatrid, cu domiciliul actual în comuna Cervenca, județul Teleorman.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹48368¹032484¹